

COLUMN

Dick William Harinck, bootliefhebber, eigenaar van een Pilot 27, geeft zijn impressie van de watersport.

18 seconden

Dutch Classic, twee jaar terug. We stuiven de haven in, vol onder zeil. Benno stuurt en ik sta doodsangsten uit. Vóór ons is het een drukte van belang: prachtig gerestaureerde klassiekers zoeken een plaatsje aan de steigers en er liggen er nog minstens twee dwars in de haven, op twintig, dertig meter. "Uh Benno, heb je die gezien?", probeer ik zenuwachtig. "Fok ietsje aan, DW", veel meer komt er niet uit. Benno tuurt geconcentreerd in de verte. Ik bedenk hoeveel laklagen ons nog scheiden van de tweede serieuze aanvaring in mijn leven, we gieren op de dwarsliggers af. Op niet veel meer dan tien meter stuurt Benno messcherp achterlangs, en meteen weer terug - van een van de schepen strijkt de vlag haast door m'n gezicht. "Fok omlaag, DW. Nú", meldt m'n schipper zonder enige stemverheffing. Op de andere boten wordt geapplaudiseerd. Benno grijnst vrijwel onzichtbaar en ook ik probeer zo nonchalant mogelijk te kijken. Alsof we dit dagelijks doen. Dat het zweet me tot in de bilnaad staat, ziet niemand.

Ogenschijnlijk kalm laat ik het grootzeil zakken, de snelheid verdwijnt langzaam uit de Junior en we dobberen op onze ligplek af...

Tijdens de eerste wedstrijd van de Shipmate Classic Yacht Regatta finishen we als tweede, nota bene achter de Marina: de redactie-Folkboat

van de Waterkampioen. Niet dat ik zo'n wedstrijdzeiler ben, maar editie-2007 van de Dutch Classic had ik eindelijk 'ns profijt van m'n Sonja Bakker-allergie: het poeiert van de dakken en met m'n 115 kilo (right!) ben ik de Ideale Verplaatsbare Ballast. Ik mag dus bemannen op de Deense Junior van Benno Rexwinkel. Tonnetje na tonnetje raken we beter op elkaar ingespeeld en op sommige momenten krijgen we de Junior zelfs in plané - we suizen over het water. Uiteindelijk finishen we - op rating - 18 seconden achter de Marina. Met andere woorden: twee keer nét iets efficiënter een boei ronden en wij hadden de bokaal gehad. Nu staat die op de redactie en prijken er drie literblikken blanke jachtlak thuis op m'n slaapkamer, de traditionele trofeeën voor de 2e plek...

Inmiddels staat-ie opnieuw voor de deur: de 2009-editie van de mooiste regatta van Nederland - ik plan er m'n zomervakantie zelfs op. Weken, nee máanden al, hou ik m'n fingers crossed voor ruige weersomstandigheden. Want Benno is een beste vent, maar als wedstrijdzeiler bloedfanatiek & onverbiddelijk: onder de 6 Bft. komt deze sumoworstelaar niet aan boord...

Dick William Harinck

Volgende keer op deze plek: Pam van Vliet

Hoeveel laklagen
scheiden ons nog
van een
aanvaring?